

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 233/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	M. A.	w dniu 13 lipca 2021 roku w W. woj. (...)- (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, co do której toczy się odrębne postępowanie, wykorzystując nieuwagę	

obsługi ze sklepu (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia kosmetyków w postaci: dwóch sztuk wody toaletowej H. B. N. o wartości 199,99 zł za sztukę, jedną sztukę wody toaletowej H. B. o wartości 199,99 zł, jedną sztukę wody toaletowej H. E. o wartości 199,99 zł, jedną sztukę wody toaletowej C. B. o wartości 159,99 zł, jeden podkład L. T. M. o wartości 71,99 zł, jedną torbę papierową o wartości 5,49 zł, to jest mienie o łącznej wartości 1037,43 zł, działając na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ł. przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, będąc skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego II Wydziału Karnego w (...) z dnia 20 grudnia 2018 roku na łączną karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczano mu tymczasowe aresztowanie w sprawie od 28 stycznia 2017 roku godz. 16:50 do 05 czerwca 2017 roku, godz. 15:17, którą odbył w całości w okresie od dnia 24 marca 2020 roku do dnia 22 stycznia 2021 roku

***tj. o czyn z art. 278 § 1
kk w zw. z art. 64 § 1 kk***

Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1. W dniu 13 lipca 2021 roku M. A. i K. G. udali się do sklepu (...) w W.. Zwrócił na nich uwagę pracownik ochrony G. Ł., który skojarzył, że mogą być oni sprawcami kradzieży w sklepie (...) w R.. Wobec tego wezwał Policję i wyszedł przed sklep, by oczekiwać na przyjazd funkcjonariuszy. M. A. i K. G. działając wspólnie i w porozumieniu wykorzystali nieuwagę obsługi sklepu i dokonali zaboru w celu przywłaszczenia kosmetyków w postaci: dwóch sztuk wody toaletowej H. B. N. o wartości 199,99 zł za sztukę, jedną sztukę wody toaletowej H. B. o wartości 199,99 zł, jedną sztukę wody toaletowej H. E. o wartości 199,99 zł, jedną sztukę wody toaletowej C. B. o wartości 159,99 zł, jeden podkład L. T. M. o wartości 71,99 zł, jedną torbę papierową o wartości 5,49 zł - o łącznej wartości 1037,43 zł. M. A. włożył przedmioty do torebki papierowej, którą następnie schował do torby K. G.. Gdy opuścili sklep, zostali ujęci przez przybyłych na miejsce funkcjonariuszy Policji.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego M. A. w części zeznania świadka K. G. zeznania świadka G. Ł. zeznania świadka J. K. zeznania świadka H. Ł. protokół zatrzymania rzeczy – płyty CD z zapisem monitoringu protokół oględzin rzeczy – płyty płyta DVD-R</p>	<p>k. 38-39, 00:09:22-00:11:15 na k. 164, 00:17:56-00:24:20 na k. 164v-166 k. 43v-44, 00:29:38-00:36:49 na k. 165-166 00:38:10-00:41:52 na k. 166-166v k. 3-5 k. 35-36 k. 14-16 k. 71-72 k. 73</p>	

<p>2. M. A. był uprzednio karany. Zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, będąc skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego II Wydziału Karnego w (...) z dnia 10 grudnia 2018 roku w sprawie II K 102/17 na łączną karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono mu tymczasowe aresztowanie w sprawie od 28 stycznia 2017 roku godz. 16:50 do 05 czerwca 2017 roku godz. 15:17, którą odbył w całości w okresie od dnia 24 marca 2020 roku do dnia 22 stycznia 2021 roku.</p>	<p>informacja z Krajowego Rejestru Karnego odpis wyroku Sądu Rejonowego w (...) z dnia 10.12.2018 r., sygn. akt II K 102/17</p>	<p>k. 98-99 k. 111-117</p>	
<p>3. M. A. posiada polskie obywatelstwo, legitymuje się wykształceniem zawodowym, z zawodu jest operatorem maszyn spawalniczych, przed osadzeniem w zakładzie karnym pracował dorywczo z tego tytułu uzyskiwał dochód w wysokości 2000 złotych miesięcznie, jest rozwodnikiem, ojcem 2 dzieci, na które ma orzeczony obowiązek alimentacyjny w łącznej wysokości 600 złotych, nie ma majątku, nie był i nie jest leczony psychiatrycznie.</p>	<p>dane osobowe podane przez oskarżonego na rozprawie</p>	<p>00:02:49-00:05:23 na k. 163v</p>	

1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego M. A. w części	Wyjaśnienia oskarżonego M. A. zasługują na danie im wiary w części. Oskarżony przyznał się do dokonania wspólnie w porozumieniu z K. G. kradzieży produktów w sklepie (...) w W.. Jego wyjaśnienia w tym zakresie nie budzą wątpliwości Sądu. Przedstawiona przez oskarżonego wersja wydarzeń korespondowała z pozostałymi zgromadzonymi w sprawie dowodami, w tym w zeznaniach świadka K. G., G. Ł., J. K., jak i nagraniem z monitoringu.	

1.1.1	zeznania świadka K. G.	Za polegające na prawdzie Sąd uznał zeznania świadka K. G.. K. G. przyznała, że dokonała z M. A. kradzieży produktów ze sklepu (...). Jej zeznania znajdują potwierdzenie częściowo w wyjaśnieniach M. A., jak i zeznaniach świadka G. Ł., J. K. i w nagraniu z monitoringu.	
1.1.1	zeznania świadka G. Ł.	Zeznania świadka G. Ł. – pracownika ochrony Sąd uznał za wiarygodne. Brak jest w jego relacji elementów świadczących o konfabulacji czy próbie manipulowania faktami. Rozpoznał on oskarżonego i K. G. jako możliwych sprawców kradzieży w sklepie w R., wobec czego zawiadomił Policję.	
1.1.1	zeznania J. K.	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka J. K. – kierownika sklepu (...) w W.. Świadek ten w pełni obiektywnie i szczerze opisał w swoich zeznaniach tylko i wyłącznie to, co jest mu rzeczywiście wiadome w sprawie. Zaznaczyć przy tym należy, że Sąd nie znalazł żadnych podstaw, by kwestionować podaną przez nią wartość skradzionego mienia.	
1.1.1	zeznania świadka H. Ł.	Na wiarę zasługują zeznania świadka H. Ł.. Nie miała ona co prawda wiedzy dotyczącej przedmiotowego	

		<p>zdarzenia. Dzięki zeznaniom tego świadka zweryfikowano jednak dane osobowe oskarżonego.</p>	
1.1.1	<p> płyta DVD-R</p>	<p>Dowód z nagrania z monitoringu ze sklepu (...) w W. w zestawieniu z zeznaniami świadków G. Ł. i J. K. jest źródłem, które pozwala na potwierdzenie sprawstwa oskarżonego.</p>	
1.1.1 1.1.1 1.1.2 1.1.2	<p>protokół zatrzymania rzeczy – płyty CD z zapisem monitoringu</p> <p>protokół oględzin rzeczy – płyty</p> <p>informacja z Krajowego Rejestru Karnego</p> <p>odpis wyroku Sądu Rejonowego w (...) z dnia 10.12.2018 r., sygn. akt II K 102/17</p>	<p>Jako wiarygodne Sąd ocenił wskazane dowody z dokumentów. Brak było podstaw do podważenia ich autentyczności oraz informacji w nich zawartych. Zdaniem Sądu w sprawie nie zachodziły żadne okoliczności, które mogłyby podważyć ich wiarygodność.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
---	<p>wyjaśnienia oskarżonego M. A. w części</p>	<p>Na wiarę nie zasługują wyjaśnienia oskarżonego M. A. dotyczące motywów jego działania. Oskarżony podał, że kradzież ta związana była z brakiem środków na</p>	

	<p>zakup jedzenia. Oskarżony przed Sądem podkreślał też, że szkoda została od razu naprawiona, bo wszystkie przedmioty wróciły od razu do dalszej sprzedaży w stanie nienaruszonym. W ocenie Sądu wyjaśnienia w tej części stanowią chęć umniejszenia przez oskarżonego swojej odpowiedzialności. Z zeznań K. G. wynika, że nie ustalili oni, co zrobiona z skradzionymi rzeczami. K. G. nie wskazywała też, że chcieli uzyskać pieniądze na zakup żywności. Zauważyć też należy, że towar powrócił do dalszej sprzedaży, ale tylko dla tego, że oskarżeni zostali zatrzymani na gorącym uczynku. Nadto na marginesie dodać trzeba, że pracownik ochrony rozpoznał oskarżonego jako sprawcę kradzieży towaru ze sklepu (...) w R.. Zasadnie można zatem przypuszczać, że oskarżony prawdopodobnie chciał uczynić sobie źródło dochodu z kradzieży produktów pochodzących z drogerii.</p>		
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego</p>		

	umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	1	M. A.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zachowanie się sprawcy przestępstwa stypizowanego w art. 278 § 1 kk polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia. Przedmiotem wykonawczym kradzieży jest cudza rzecz ruchoma, czyli rzecz, którą sprawca nie ma prawa rozporządzać i którą to obejmuje we władanie wbrew woli jej właściciela lub innej uprawnionej osoby. Przedmiotem kradzieży nie mogą być natomiast dokumenty nieposiadające wartości majątkowej (sprzedażnej), jak na przykład: dyplomy, zaświadczenia, legitymacje, dowody tożsamości, formularze służbowe. (Zoll Andrzej (red.), Kodeks karny. Część szczególna. Tom			

III. Komentarz do art. 278-363 k.k., wyd. IV)

Kradzież jest więc czynem, który z uwagi na zamiar sprawcy polega właśnie na trwałym pozbawieniu możliwości korzystania z własnej rzeczy przez pokrzywdzonego (O. Górniok, Glosa do uchw. SN z 23.4.1998 r., I KZP 1/98, s. 637). Natomiast nie ma tu znaczenia, czy sprawca zaboru na trwałe włączy do swego majątku przedmiot czynu, czy też w krótkim czasie po zaborze dokona zbycia rzeczy skradzionej (tak słusznie S. Łagodziński, Glosa do uchw. SN z 23.4.1998 r., I KZP 1/98, s. 105). Dokonanie zaboru poprzedza czynność związaną z wyjęciem rzeczy spod władania uprawnionej osoby.

Istota czynności wykonawczej kradzieży polega na zaborze, a więc na wejściu w posiadanie rzeczy, która do czasu czynu sprawcy była we władaniu innej, uprawnionej osoby. Innymi słowy, zabór to wyjęcie rzeczy spod władania osoby uprawnionej, bez jej zgody i bez żadnej podstawy prawnej, która mogłaby do takiego czynu uprawniać i objęcie jej we własne władanie przez sprawcę (wyr. SN z 18.12.1998 r., IV KKN 98/98, Prok. i Pr. – wkł. 1999, Nr 7–8, poz. 5; post. SN z 4.10.2012

r., III KK 285/12, L.). Zabór jest dokonany w chwili objęcia rzeczy w faktyczne władanie przez sprawcę, nie jest istotne to, czy sprawca zdołał następnie urzeczywistnić swój zamiar rozporządzenia rzeczą, czy też nie (zob. wyr. SN z 21.1.1985 r., II KR 311/84, OSNPG 1985, Nr 8, poz. 110).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie był w zasadzie bezsporny. Sąd ustalił go na podstawie wyjaśnień oskarżonego i zeznań świadków, którym w całości dał wiarę. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy prowadzi do wniosku, że oskarżony M. A. swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa kradzieży. Zabór rzeczy – opisanych w zarzucie - dokonany był przez oskarżonego w celu jego przywłaszczenia. Fakt ten jednoznacznie wynika ze złożonych przez oskarżonego wyjaśnień. Wartość skradzionego mienia przekraczała kwotę 500 zł. Nie może zatem budzić wątpliwości, że M. A. dopuścił się popełnienia przestępstwa określonego w art. 278 § 1 kk.

Oskarżony zarzucanego mu czynu dopuścił się działając wspólnie i w porozumieniu z K. G.. Pojęcie współsprawstwa ujęte zostało przez ustawodawcę w przepisie

art. 18 § 1 kk.
Współsprawstwo polega na tym, że dwie lub więcej osób, działając wspólnie i w porozumieniu realizuje czyn zabroniony, przy czym owo porozumienie musi nastąpić przed lub w trakcie tej realizacji, jego forma jest dowolna, a istotę wyczerpuje uzgodnienie popełnienia wspólnie przestępstwa. Działania poszczególnych współsprawców muszą mieć istotny, dopełniający się charakter, wspólnej realizacji znamion konkretnego czynu, zgodnie z przyjętym podziałem ról, przy czym podział tych ról, oparty na porozumieniu, może nastąpić per facta concludentia. Dla przyjęcia współsprawstwa ważne jest, aby każdy ze współników utożsamiał się z działaniami pozostałych, traktując takie zachowanie jako swoje, nawet wówczas, gdy osobiście nie wykonywał żadnych czynności czasownikowych przestępstwa. Niezbędnym elementem współsprawstwa jest porozumienie. Wystarczy porozumienie osiągnięte w czasie wykonywania czynu. Ustawa nie wprowadza żadnych dodatkowych warunków dotyczących formy porozumienia. Może do niego dojść nawet w sposób dorozumiany (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia

29 marca 2012 r., II AKa 73/12). Mając na uwadze powyższe, stwierdzić należy, że bezsprzecznie M. A. i K. G. działali wspólnie i w porozumieniu.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala w ocenie Sądu na przyjęcie, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Kradzież jest przestępstwem umyślnym oraz kierunkowym. Wskazać należy, że oskarżony był świadomy, że dokonuje czynu zabronionego i miał zamiar przywłaszczenia rzeczy nienależącej do niego.

W niniejszej sprawie nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające bezprawność oraz winę, a zatem M. A. można zasadnie można było przypisać sprawstwo w odniesieniu do dokonanego przez niego występuku.

W przypadku M. A. istniała konieczność modyfikacji zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu. Ze zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów wynika bowiem, że oskarżony zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne

<p>przestępstwo podobne, będąc skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego II Wydziału Karnego w (...) z dnia 10 grudnia 2018 roku w sprawie II K 102/17 na łączną karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono mu tymczasowe aresztowanie w sprawie od 28 stycznia 2017 roku godz. 16:50 do 05 czerwca 2017 roku godz. 15:17, którą odbył w całości w okresie od dnia 24 marca 2020 roku do dnia 22 stycznia 2021 roku. W ocenie Sądu należało zatem uznać, że niniejszego czynu oskarżony dopuścił się w warunkach recydywy z art. 64 § 1 kk.</p>			
	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
	3.5. Uniewinnienie		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. A.	1		<p>- przestępstwo z art. 278 § 1 kk zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5</p> <p>- oceniając przedmiotową sprawę Sąd uznał, że orzeczenie bezwzględnej kary pozbawienia wolności w wymiarze 10 miesięcy jest najtrafniejszym środkiem reakcji karnej, jaki można było zastosować wobec M. A.</p> <p>- orzeczona kara będzie stanowiła dolegliwość adekwatną do popełnionego czynu, uświadomi oskarżonemu jego społeczną szkodliwość oraz skłoni go do przestrzegania porządku prawnego, w szczególności w zakresie związanym z przestrzeganiem cudzej własności,</p>

- Sąd wymierzając karę miał na uwadze wysoki stopień winy oskarżonego. Oskarżony jest osobą dorosłą, nie zachodzą jakiegokolwiek wątpliwości co do jego poczytalności, wobec czego w czasie czynu mógł w pełni rozpoznać jego znaczenie i pokierować swoim postępowaniem,

- oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu, Sąd miał na uwadze dyrektywy określone w art. 115 § 2 kk. Stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego należy uznać za wysoki. W zakresie oceny stopnia społecznej szkodliwości popełnionego występku podstawowe znacznie miał rodzaj chronionego dobra prawnego, które oskarżony swym zachowaniem naruszył. Rodzajowym przedmiotem ochrony przestępstw uregulowanych w rozdziale XXXV Kodeksu karnego jest mienie, którym jest własność i inne prawa majątkowe (art. 44 Kodeksu cywilnego). Oskarżony przez swoje zachowanie wykazał się brakiem poszanowania cudzej własności. Oskarżony zarzucanego mu czynu dopuścił się z premedytacją i z niskich pobudek - chęci łatwego zysku. Sąd miał na

		<p>uwadze także wysokość wyrządzonej szkody. Fakt, że została ona naprawiona wynika jedynie z tego, że oskarżony został zatrzymany na gorącym uczynku. Na szczególną dezaprobatę zasługuje także zachowanie oskarżonego po ujęciu przez funkcjonariuszy Policji, który w celu uniknięcia odpowiedzialności podawał nieprawdziwe dane osobowe.</p> <p>- za okoliczność obciążającą Sąd uznał uprzednią karalność oskarżonego, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu. Oskarżony zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach recydywy zwykłej. Ani poprzednie skazania za popełnienie takich samych przestępstw, ani pobyt w zakładzie karnym nie powstrzymały oskarżonego przed ponowną kradzieżą.</p> <p>- Sąd nie dopatrywał się żadnych okoliczności łagodzących. Co prawda oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu, jednak nie należy tego przeceniać z uwagi na fakt, że został złapany na gorącym uczynku</p>
<p>5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU</p>		

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. A.	2 3		<p>- na podstawie art. 230 § 3 kpk (a contrario) Sąd nakazał pozostawić w aktach sprawy dowód rzeczowy w postaci płyty DVD+R E. z zapisem monitoringu ze sklepu (...), opisany szczegółowo w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr I/5/21/P k. 74 i przechowywany w aktach sprawy na k. 73</p> <p>- oskarżony był zatrzymywany do sprawy, dlatego okres ten, na podstawie art. 63 § 1 kk, należało zaliczyć mu na poczet kary</p>
<p>6. INNE ZAGADNIENIA</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę</p>			

7. KOSZTY PROCESU	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
4	Mając na uwadze sytuację finansową M. A., Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego w całości od ponoszenia kosztów sądowych i kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa
8. PODPIS	